

روح القدس

مطالعه : مرقس ۱

روح خدا

وقتی در شب به آسمان می نگریم و ماه و ستارگان را می بینیم به اندازه باورنکردنی دنیا بی می بریم. خدا دنیا را با روح خود خلق کرد: "در ابتدا خدا آسمان ها و زمین را آفرید و زمین تهی و بایر بود و تاریکی بر روی لجه و روح خدا سطح آنها را فرا گرفت . و خدا گفت : روشنایی بشود و روشنایی شد" (پیدایش، باب ۱ آیات ۱ تا ۳)

ارمیا به ما می گوید که قدرت خدا عامل اصلی خلقت زمین بود: "من جهان و انسان و حیوانات را که بر روی زمین اند به قوت عظیم و بازوی افراشته خود آفریدم و آن را به هرکه در نظر من پسند آمد بخشیدم" (ارمیا، باب ۲۷، آیه ۵)

مزامیر، باب ۳۳ پیدایش را اینگونه توصیف می کند: "به کلام خداوند آسمان ها ساخته شد و کل جنود آنها به نفخه دهان او آبهای دریا را مثل توده جمع می کند و لجه ها را در خزانه ها ذخیره می نماید. تمامی اهل زمین از خداوند بترسند . جمیع سکنه زب مسکون از او بترسند . زیرا که او گفت و شد. او فرمود و قائم گردید" مزامیر، باب ۳۳، آیات ۶ تا ۹ . فقط خدا می توانست ان کلام را بگوید و اراده اش با قدرت روحش تحقق یابد . زمانی که خدا گفت "روشنایی شد" در کلامش قدرت محض بود. مزامیر باب ۳۳ نیز به ما همین را می گوید: "به کلام خداوند آسمانها ساخته شد و کل جنود آنها به نفخه دهان او ..."

خدا توسط روح خود پیدایش را زنده نگاه می دارد . خدا دنیا را خلق نکرد تا رهایش کند : "خدایی که جهان و هرچه در آن است را آفرید چونکه او مالک آسمان و زمین است . در هیکل های ساخته شده به دست ها ساکن نمی باشد و از دست مردم خدمت کرده نمی شود که گویا محتاج چیزی باشد بلکه خود به همگان حیات و نفس و جمیع چیزها را می بخشد ... زیرا که در او زندگی و حرکت و وجود داریم " . (اعمال، باب ۱۷، آیه ۲۴ تا ۲۸) . "روح خدا مرا افریده و نفخه قادر مطلق مرا زنده ساخته است" (ایوب باب ۳۳ آیه ۴) مزامیر، باب ۱۰۴، آیات ۱۰ تا ۱۵ و ۲۷ تا ۳۰ و اشعیا، باب ۴۲، آیه ۵ را نیز ببینید.

خدا توسط روحش همه جا وجود دارد و همه چیز را می داند

با وجود بزرگی دنیا خدا همه جا وجود دارد : "خداوند می گوید آیا کسی خویشتن را در جای مخفی پنهان تواند نمود که من او را نبینم ؟ مگر من آسمان و زمین را مملو نمی سازم ؟ کلام خداوند این است " (ارمیا، باب ۲۳، آیه ۲۴)

نه تنها خدا همه جا حضور دارد بلکه همه چیز را نیز می داند. او حتی از افکارمان نیز آگاه است. پس هیچ چیز را نمی توانیم از او مخفی کنیم: "ای خداوند مرا آزموده و شناخته ای. تو نشستن و برخاستن را مرا می دانی و فکر های مرا از دور فهمیده ای راه و خوابگاه مرا تفتیش کرده ای و همه طریق های مرا دانسته ای ... از روح تو کجا بروم؟ و از حضور تو کجا بگریزم ؟ اگر به آسمان صعود کنم تو آنجا هستی و اگر در هاویه بستر بگسترانم اینک تو آنجا هستی" (مزامیر، باب ۱۳۹، آیات ۱ تا ۳ و ۷ و ۸)

خداوند چگونه می تواند آسمان ها و زمین را پر کند و همه چیز را بداند ؟ به واسطه روحش . به همین دلیل داود در مزامیر باب ۱۳۹ می گوید : "از روح تو کجا بروم؟"

خدا به واسطه روح خود با مردم ارتباط برقرار می کند

در زمان کتاب مقدس خدا به واسطه روحش، ذهن انبیا را در جهت گفتن کلامش هدایت می کرد: "بلکه دلهای خویش را (مثل) الماس سخت نمودند تا شریعت و کلامی که یهوه صباپوت به روح خود به واسطه انبیای سلف فرستاده بود نشنوند، بنا بر این خشم عظیمی از جانب یهوه صباپوت صادر شد (زکریا، باب ۷، آیه ۱۲)

روح خدا قدرت اوست که توسط آن همه چیز را کنترل می کند، به واسطه آن است که همه چیز را می داند و همه جا حضور دارد . در زمان کتاب مقدس، خدا از روح خود در جهت اجرای نقشه ها و هدف هایش استفاده می کرد . هر کاری که خدا انجام می دهد توسط روحش است.

الهامات و روح خدا

خدا از قدرتش برای کنترل ذهن افرادی که کتاب را می نوشتند نیز استفاده می کرد تا کلام او را بنویسند. به این عمل الهام گرفتن می گویند. توسط این الهامات خدا نویسنده حقیقی کتاب مقدس است: "... هیچ نبوت کتاب از تفسیر خود نبی نیست. زیرا که نبوت به اراده انسان هرگز آورده نشد. بلکه مردمان به روح القدس مجذوب شده، از جانب خدا سخن گفتند" (دوم پطرس، باب ۱، آیات ۲۰ و ۲۱)

این متن تنها در مورد پیشگویی مردم از آینده نیست. در کتاب مقدس پیشگویی به معنای کلام خداست که می تواند هم در مورد آینده و حال و یا گذشته باشد. حداقل ۳۵ نفر که در مکان های مختلفی زندگی می کردند کلام کتاب را نوشتند. کتاب تقریباً در یک برهه زمانی ۱۶۰۰ ساله نوشته شده است. اگر کلام الهام گرفته از خدا نبود ما کتابی پر از عقاید و استانداردهای مختلف داشتیم. اما فقط یک پیغام در تمام کتاب موجود است، از پیدایش تا مکاشفه این نشانه ایست که کتاب مقدس کلام خداست.

روح القدس و عیسی مسیح

روح خدا گاهی روح القدس نامیده می شود. بیشترین ارجاعات به روح القدس در عهد جدید است. کلمه مقدس به معنای "جدا شده" است و نشان می دهد که قدرت خدا کاملاً متفاوت از شرارت های انسان ها است. در ترجمه های قدیمی تر کتاب مقدس از واژه "شیخ مقدس" هم به جای روح مقدس استفاده می شد. شیخ واژه ای قدیمی برای روح است. اما امروزه ممکن است اشتباه برداشت شود. روح القدس قدرت خداست که توسط آن اهدافش در راستای رستگاری مردم به تحقق می پیوندد. بنا براین در نهایت انسان ها نیز همانند خدا مقدس می شوند. اولین کاربرد عهد جدید از واژه "روح القدس" به هنگام تولد عیسی مسیح بود. مریم باکره "را از روح القدس حامله یافتند" (متی، باب ۱، آیه ۱۸)

به هنگام تعمیدش در رود اردن عیسی مسیح روح القدس را بی هیچ محدودیتی دریافت کرد (یوحنا، باب ۳، آیه ۳۴) خدا از طریق روحش توانایی های محدودی از قبیل معجزه به افراد انتخاب شده ای در زمان کتاب مقدس داد. اما هیچکس همانند مسیح روح القدس را دریافت نکرد. عیسی مسیح هرگز از روح القدس در جهت خواسته های خود استفاده نکرد بلکه همیشه آن را برای اهداف خدا به کار برد. (اعمال، باب ۲، آیه ۲۲). برای کمک به تعلیماتش از معجزات استفاده می کرد. این معجزات نشانه ای بودند که او پسر خداست. و همین طور بیانگر این واقعیت بود که خدا از طریق او کارهایش را انجام می داد و او راه خدا را تعلیم می داد. (اشعیا، باب ۶۱، آیه ۱ و ۲) خدا به وسیله قدرت خود پسرش را از مردگان برخیزانید و به او تعالی بخشید (افسیسیان، باب ۱، آیات ۱۹ تا ۲۲)

به شاگردان عطیای روح القدس داده شد

عیسی مسیح به یارانش وعده داد که پس از رفتن او به آسمان آنها عطیای روح القدس را دریافت خواهند کرد، به آنان گفت که در اورشلیم بمانند و "منتظر آن وعده پدر باشنند" که آنها بعد از اندک ایامی به روح القدس تعمید خواهند یافت" (اعمال، باب ۱، آیات ۴ و ۵)

این وعده در روز پنطیکاست به حقیقت پیوست (اعمال، باب ۲) حدوداً ۱۰ روز بعد از عروج عیسی مسیح به آسمان. ما میخوانیم که چگونه روح القدس به همراه صدایی آمد "چون صدای وزیدن باد شدید" و خانه هایی که اطراف شاگردان بودند لرزید. زبانه های آتش اطراف هر کدامشان دیده شد. این نشانه ای بود که روح القدس به آنها داده شده است. پس از آن آنها توانایی هایی از قبیل انجام معجزات و سخن گفتن به زبان های مختلف را داشتند. این توانایی های خاص گاهی اوقات "عطیای روح القدس" خوانده می شود (عبرانیان، باب ۲، آیه ۴)

عیسی مسیح به شاگردانش آموزش داد که پس از عروج او به آسمان تعلیمات وی را ادامه دهند. آنها برای انجام این کار به عطیای روح القدس نیاز داشتند. برای مثال باید به خاطر می آوردند که مسیح هنگام بشارت و موعظه هایش چه می کرد و چه می گفت تا آنها هم بتوانند از همان راه استفاده کنند. مسیح به شاگردانش گفت: "این سخنان را به شما گفتم وقتی که با شما بودم، لیکن تسلی دهنده یعنی روح القدس که پدر او را به اسم من می فرستد او همه چیز را به شما تعلیم خواهد داد و آنچه را به شما گفتم به یاد شما خواهد آورد" (یوحنا، باب ۱۴، آیات ۲۵ و ۲۶) در اینجا از روح القدس به معنای تسلی دهنده یاد شده است. کلمه اصلی یونانی به معنی "کسی که برای کمک می آید" است. روح القدس کمکی را که شاگردان نیاز داشتند آورد.

چرا عیسی مسیح در مورد روح القدس به گونه ای صحبت می کرد که گویی یک انسان است؟

وقتی آیه می گوید: "او همه چیز را به شما تعلیم خواهد داد." اینطور به نظر می رسد که روح القدس یک شخص است. پس چرا مسیح گاهی از روح القدس همانند یک شخص یاد می کرد؟ اینچنین زبان مشابهی در رومیان، باب ۹، آیه ۱۷ نیز به کار برده شده است: "زیرا کتاب به فرعون می گوید برای همین تو را برانگیختم تا قوت خود را در تو ظاهر سازم... طبیعتاً کتاب یک شخص نیست و نمی تواند "حرف بزند" این کلام خداست که در کتاب ثبت شده است. لوقا، باب ۱۱، آیه ۴۹ نیز از زبانی مشابه استفاده می کند: "از این رو حکمت خدا نیز فرموده است" بطور مشابه مزامیر، باب ۶۵، آیه ۱۳ می گوید: "... دره ها به غله پیراسته، از شادی بانگ میزنند و نیز می سرایند"

دره ها نمی توانند بانگ زده و بسرایند این روش توصیف مزامیری است از یک صحنه زیبا. امثال، باب ۳، آیه ۱۳ تا ۱۹ نیز مثالی دیگر است، در مورد حکمت به گونه ای سخن می گوید که انگار زنی درستکار و زیباست. کتاب مقدس از این زبان از آن جهت استفاده می کند که نشانه واقعی بودن مسائل باشد. بنابراین وقتی مسیح نیز از این روش استفاده می کند به ما نشان می دهد که چقدر روح القدس واقعی است.

روح القدس از خدا جدا نیست

برخی افراد به اشتباه فکر می کنند که روح القدس شخصی متفاوت از خداست. آنها از واژگانی همانند "خدای روح القدس" استفاده می کنند که در کتاب مقدس هرگز وجود نداشته است. روح خدا یک موجود جدا از او نیست. قسمتی از خود اوست همانطور که قدرت ما نیز قسمتی از خود ماست. چطور می توانیم خدا را از قدرتش، حکمتش و درکش جدا کنیم؟ همانطور که در ارمیا، باب ۵۱، آیه ۱۵ می خوانیم آنها اشخاصی جدا نیستند. "او زمین را به قوت خود ساخت و ربع مسکون را به حکمت خویش استوار فرمود و آسمانها را به عقل خود گسترانید."

اگر روح القدس شخصی جدا از خدا بود پس روح القدس (و نه خود خدا) پدر عیسی مسیح می باشد (متی، باب ۱، آیه ۱۸) این به واقع صحیح نمی باشد.

روح خدا و ما

برای فهمیدن روح خدا باید خدا را بشناسیم، اما هرگز قادر به انجام این کار توسط اذهان فناپذیر خود نیستیم. روح خدا بسیار فراتر از قدرت اوست. نحمیا در باب ۹، آیه ۲۰ می گوید که خدا "روح نیکوی خود را" داد تا مردم اسرائیل را با کمک های موسی هدایت کند. روح خدا سرشار از خوبی است. و به نحوی که او از آن استفاده می کند نشان می دهد که او رحیم و بخشنده است. این همان رفتاری است که انسانها باید در زندگی خود بکار برند.

امروزه دیگر کسی به عطایای روح القدس (توانایی های خاص) نیاز ندارد (در درس بعد در این مورد بیشتر توضیح داده می شود) امروزه خدا توسط کلامش، کتاب مقدس با ما سخن می گوید. کتاب مقدس به وسیله روح القدس نوشته شده است وقتی کلام خدا را می خوانیم و اجازه می دهیم که بر ما تاثیر گذاشته و ما را راهنمایی کند. او کم کم ما را به شخصی شبیه مسیح تبدیل خواهد کرد. اینگونه می توان گفت: که کلام خدا در ما عمل می کند. پولس رسول به ایمانداران تسالونیکیه گفت: "..... چون کلام خدا را یافتید آن را کلام انسانی نپذیرفتید، بلکه چنانکه فی الحقیقه است. کلام خدا که در شما که ایماندار هستید عمل می کند" (اول تسالونیکیان، باب ۲، آیه ۱۳)

آیات زیر اهمیت کلام خدا را نشان می دهند. همانطور که ما برای شروع زندگی تازه از روح خدا متولد می شویم: "از آن رو که تولد تازه یافتیدنه از تخم فانی بلکه از غیر فانی. یعنی به کلام خدا که زنده و تا به ابدآباد باقی است" (اول پطرس، باب ۱، آیه ۲۳)

"او محضر اراده خود ما را به وسیله کلمه حق تولید نمود تا ما چون نوبر مخلوقات او باشیم" (رساله یعقوب، باب ۱، آیه ۱۸) ما ذاتاً گناهکاریم، پولس رسول در رومیان، باب ۸، آیات ۵ تا ۷ می گوید: "زیرا آنانی که بر حسب جسم هستند در چیز های جسم تفکر می کنند و اما آنانی که بر حسب روح هستند در چیز های روح از آن جهت که تفکر جسم موت است. لیکن تفکر روح، حیات و سلامتی است. زانرو که تفکر جسم دشمنی خدا هست چون که شریعت خدا را اطاعت نمی کند زیرا نمی تواند هم بکند"

پولس از کلمه جسم برای بیان تفکر انسانی استفاده کرد. او از کلمه روح برای امور مربوط به خدا که از طریق روح القدس در کتاب بیان شده استفاده کرد. ما باید بر جسم خود (تفکر شریر انسانی) غلبه کرده و آنرا با تفکر خدایی جایگزین کنیم. اعمال کتاب مقدس در زندگی ما را به انسانهایی با ذهن خدایی تبدیل می کند. به این وسیله روح خدا بر ما نیز ظاهر می شود. پولس به ایمانداران تعمدی می گوید: "لکن شما در جسم نیستید بلکه در روح. هرگاه روح خدا در شما ساکن باشد و هرگاه کسی روح مسیح را ندارد وی از آن او نیست و اگر مسیح در شما است جسم به سبب گناه مرده است و اما روح به سبب عدالت حیات است." (رومیان، باب ۸، آیه ۹ و ۱۰)

در نهایت ما باید به خاطر داشته باشیم که خداوند توسط روح خود همه جا حضور دارد و از همه چیز آگاه است و ما هرگز قادر به پنهان کردن گناهان خود از او نیستیم: "زیرا کلام خدا زنده و مقتدر و برنده تر از هر شمشیر دو دم و فرورونده تا جدا کند نفس و روح و مفاصل و مغز را و ممیز افکار و نیت های قلب است و هیچ خلقت از نظر او مخفی نیست بلکه همه چیز در چشمان او که کار ما با وی است برهنه و منکشف می باشد." (عبرانیان، باب ۴، آیات ۱۲ و ۱۳)

خلاصه

- ۱- روح خدا قدرت اوست که از طریق آن همه چیز را هدایت می کند. به واسطه این قدرت جهان خلق شد و زنده نگه داشته می شود.
- ۲- خدا به واسطه روح خود همه جا هست و از همه چیز آگاه است.
- ۳- عیسی مسیح توسط روح القدس به دنیا آمد. او روح را بدون هیچ محدودیتی دریافت کرد.
- ۴- شاگردان نیز عطایای روح القدس را (توانایی های خاص) دریافت کرده که شامل قدرت انجام معجزات و سخن گفتن به زبان های گوناگون می شد.
- ۵- در زمان کتاب مقدس خدا از روح خود جهت برقراری ارتباط با مردم استفاده می کرد.
- ۶- امروزه خدا از طریق کلامش کتاب مقدس که توسط قدرتش نوشته شده با ما سخن می گوید.

آیاتی برای مطالعه

مزامیر، باب ۱۳۹، آیه ۱ و ۲

مزامیر، باب ۱۰۴

یوحنا، باب ۱۴

اعمال، باب ۱۰، آیه ۳۴ تا ۴۳

غلاطیان، باب ۵، آیات ۱۶ تا ۲۶